

21 MAART 2014

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN
DE VOORZITTER 1

TERUGBLIK:
MOSSELFEST 2

SOLIDARITEITS-
ACTIE 5

AZEN 6

UITNODIGING 7

OP DE KOFFIE
BIJ... 8

DBK IN DE PERS 11

TEN SLOTTE 12

REÛNIE 1971

NIEUWE WEBSITE

Het beroep van leraar in een Don Boscoschool

In Don Bosco Kortrijk hebben we een enthousiast lerarenkorps. Ik laat hier graag directeur Tuur Ottevaere aan het woord die het beroep van leraar in onze school als volgt beschrijft:

"Veel mensen zijn toch wel wat jaloers op de job van leraar. Ze denken daarbij in de eerste plaats aan de vele vakanties. En, toegegeven, die zijn heerlijk. Maar wat de job van leraar onevenaarbaar maakt, is het dagelijks contact met jonge mensen en de vormingsmogelijkheden, die daar liggen. Daarbij denk je in de eerste plaats aan wat je ze tijdens de lessen kan bijbrengen. Je leert ze een vreemde taal, je leert ze redeneren, je verwondert ze, je verlegt samen met hen grenzen..."

Wat echter nog veel meer mogelijkheden biedt, zijn de extra activiteiten. Daar kan je 'in de voetsporen van Don Bosco' op eenvoudige manier assisterend aanwezig zijn... In het schoolleven biedt zich heel wat aan... Al klinkt 'aanbiedt' heel passief. Want om al deze dingen te realiseren heb je 'buitenschoolse' inzet nodig. Veel buitenschoolse inzet. Een toneel brengen is een finale. Daar gaan veel repetitiemomenten aan vooraf. Een Europees uitwisselingsproject op school is een buitengewoon boeiend gebeuren. Maar een programma voor vijf dagen voor honderd mensen op stapel zetten vergt heel wat energie vooraf.

Het mosselfeest draait als een geolie-de machine, maar slaagt pas door het voorbereidend werk van velen en de inzet van allen. Met het Don Bosco-feest, de toneelvoorstellingen, de solidariteitsactie, sportmanifestaties en zoveel meer is dat niet anders.

En dan heb ik het nog niet gehad over de zaken die we allen als 'evident' beschouwen: de morgenwoordjes, het doen draaien van een leerlingenraad, de gratuite inhaallessen...

Waarom doen al die leraren die dingen 'buiten hun uren'? Omdat het die dingen zijn die het de moeite waard maken. Omdat je daar ervaart wat Don Bosco als meerwaarde zag van 'bij de leerlingen te zijn'. Je ziet ze groeien bij elke activiteit. Je smeedt een band voor het leven.

Dat is wat de job van de leraar echt de moeite waard maakt. Dat is iets om echt jaloers op te zijn."

...

Zalig Paasfeest aan allen

MOSSSELFESTOUD-LEERLINGEN-RECEPTIE

Meer foto's op www.olbdbk.be

Meer dan 130 oud-leerlingen afgestudeerd in 1989, 1994, 1999 of 2004 waren op vrijdag 17 met of zonder partner aanwezig op de receptie ter gelegenheid van het mosselfeest.

We vragen ons dikwijls af wat de oud-leerlingen zoal doen in het 'echte' leven. Eens rondneuzen op Google en achteraf wat rondmailen naar aanwezigen levert reeds heel wat op. We distilleerden een kleine bloemlezing en beperken ons tot zij die we met enig toeval eerst op internet tegen kwamen...

1989

Onder de aanwezigen van 1989: Isabelle Delabie en Heide Platteau. Isabelle is lesgeefster NIA-bewegingsdans (www.niaisa.be) in het sportcentrum van Rollegem. Heide is juwelenontwerpster, en geeft workshops. Zij heeft een toffe website : www.Heide-juwelen-shop.be.

1994

In deze sterk vertegenwoordigde groep begroetten we ook onze verste aanwezige: Jeroen Andreoli uit Delft is werkzaam als econoom voor een internationaal bedrijf. Jeroen werkte voordien al jaren in Zweden, maar kwam nu iets dichterbij huis wonen. Als je wil weten hoe cohousing werkt moet je bij Federico Bisschop uit Vinderhout zijn. Federico is de fiere bezieler en directeur van Cohousing Projects die nieuwe projecten opstart en begeleidt. (zie www.cohousingprojects.be).

MOSSELFEST OUD-LEERLINGEN-RECEPTIE

Meer foto's op www.olbdbk.be

1999

Tine Debrauwere mailde dat ze met een groepje van tien oud-leerlingen te laat waren voor inschrijving op het mosselfest, maar zij waren toch op de receptie. Als je in Gent bent, ga dan eens langs in haar restaurant-eetcafé Mouss'tafel waar je aan een betaalbare prijs van traditionele Marokkaanse gerechten kan genieten (www.moussstafel.be). In dat jaar 1999 was ook enig poëtisch talent aanwezig: 15 jaar lang sierde een gedicht van Bert Margot de gang naar de leraarskamer. We vroegen ons af of Bert nog iets met dat talent verder had gedaan, maar dat horen we vast en zeker later wel eens....

2004

Met bijna 50 waren ze van het uitgangsjaar 2004. Onder hen Thibault Castel en Emily Valcke die een lange trektocht ondernamen naar Centraal en Zuid-Amerika (zie Schakel van sept 2011). Verder Korneel De Rynck die met zijn boek "de Tuin van Tito" winnaar werd van de Groene Waterman Publieksprijs en genomineerd voor de VPRO Bob den Uylprijs voor beste Nederlandstalig reisboek. Op 11 maart 2014 verscheen ondertussen zijn tweede boek, "Ijzeren Oogst", opnieuw een boeiend reisverhaal deze keer langs de belangrijkste plaatsen van de Grote Oorlog in Europa. Naast schrijftalent vermelden we graag ook het zangtalent van Pieter Depraetere uit Bissegem, die je als contratenor bijna maandelijks kan beluisteren in één of ander klassiek concert in de streek.

MOSSSELFEST

Meer foto's op www.olbdbk.be

De aanloop naar editie 2013 was al erg spannend. We stapten namelijk over van 4 shifts op 2 dagen naar 3 shifts op 3 dagen.

Gelukkig bleek deze formule erg succesvol en zou die zeker behouden worden.

Intussen kregen we te maken met andere problemen: de friteuse in de keuken had het begeven en de douches waarin de mosselen werden bereid, bleken niet meer veilig. De werkgroep mosselfest moest ofwel creatieve oplossingen vinden voor het mossel- en friet-probleem, of het over een andere boeg gooien... Na een lange vergadering werd de knoop doorgehakt: ons mosselfest moest en zou doorgaan. We huurden een echt frietkraam dat we op de speelplaats installeerden en via de mosselman huurden we kleine vuurtjes om de mosselen te bereiden.

En voorwaar, editie 2014 werd een groot succes!

Met 1200 eters hadden we 3 volledig uitverkochte shifts, en de nieuwe manier van bereiding zorgde voor vele complimenten.

1350 kg mosselen, 143 kippen, 23 kg vol au vent en 550 kg frieten werden tijdens die 3 dagen bereid. Je moet het maar doen. Ook ons dessertbuffet was een succes. We willen dan ook graag alle mensen bedanken die hieraan hebben meegewerkt.

Het werd drie dagen hard werken en we hopen dan ook op een mooie financiële winst. Een deel van de opbrengst zal gespendeerd worden aan de herinrichting van de eetzaal.

Geniet van de fotoreportage en we hopen jullie volgend jaar terug te mogen verwelkomen...in onze vernieuwde eetzaal.

SOLIDARITEITSACTIE

Met onze solidariteitsactie drukken we dan ook onze verbondenheid met het Zuiden uit. Dit jaar kozen we voor twee projecten: Vredeseilanden en het scholenproject in Cambodja.

Samen met Vredeseilanden willen we een antwoord vinden op de vraag van 9 miljard. In 2050 zijn we met 9 miljard mensen. Willen we de wereld van voldoende voedsel voorzien, dan moeten we vandaag in actie schieten. De actie was dubbel. Enerzijds wilden we de leerlingen bewust maken van het probleem en hen actief mee laten zoeken naar een oplossing hiervoor. De leerlingen kregen morgenwoordjes, lessen, vormingsmomenten (sprekers, speeddating) en schrijfofdrachten over het thema. Anderzijds willen we Vredeseilanden daadwerkelijk ondersteunen. Vredeseilanden werkt samen met boeren, bedrijfsleiders, politici en wetenschappers om iets te veranderen.

Het tweede project is de scholenbouw in Cambodja. Het is een project waar collega Pieter Hanssens ons voor warm maakte dat we ook vorig jaar al steunden. Het gaat om scholen die gelokaliseerd zijn in het noordwesten van Cambodja. Door onze steun kunnen honderden kinderen in die uithoek van Cambodja op een betere toekomst rekenen.

Concreet organiseerden we een aantal activiteiten om geld in te zamelen. De meest in het oog springende actie was de solidariteitstocht die plaatsvond op woensdag 12 maart. De leerlingen wandelden voor het goede doel en lieten zich hiervoor sponso-

VERSLAG

Toneel derde graad. Een traditie die al decennia lang bestaat. Het was dus vol spanning uitkijken wat het toneel dit jaar zou brengen.

De verwachtingen waren hooggespannen want met Othello stond een klassieker van William Shakespeare op het programma. Er werd gekozen voor een bewerking van Dimitri Leue uit 2001: AZEN. Azen is Othello door Leues ogen, hét stuk bij uitstek over jaloezie en hoe dat als een gif in iemands hoofd kan binnensluipen.

De plot van Shakespeares Othello is u wellicht vertrouwd.

Iago haat zijn bevelhebber, de moor Othello, tot in de grond van zijn hart omdat hij is gepasseerd voor promotie: in 'zijn' plaats is Cassio door Othello benoemd tot luitenant. Othello is in het geheim getrouwd met de Venetiaanse Desdemona.

Iago bedenkt een uiterst ingenieus plan om Othello en Cassio ten val te brengen. Iago wekt bij Othello de indruk dat Desdemona hem ontrouw is. Langzaam maar zeker groeit bij Othello de twijfel en Iago doet er alles aan om die twijfel aan te wakkeren. Uiteindelijk wil Othello nog maar één ding: Cassio en Desdemona moeten dood.

Tot het einde blijft Iago aan de touwtjes van de jaloezie trekken en drijft zo Othello tot een wanhoopsdaad.

Traditiegetrouw maakten onze leerlingen, in een regie van Bram Van Beneden, geholpen door Matthijs Roets en Lieven Muylle, daar een eigen bewerking van. Een bewerking die mocht gezien zijn. Van bij de start hadden de jonge acteurs je bij de keel. Je voelde hoe Iago (Winter Vandenbergh) als meester manipulator de touwtjes strak in handen had. Hij kreeg in deze bewerking zijn snode plannen ingefluisterd door drie 'schrikgodinnen'. Een geniale vondst van de regisseurs die hiermee de lange monologen leven inbliezen.

Slachtoffer van dit alles was Othello (Lowie Vercruysse), een generaal die verdwaalt in zijn eigen woorden, een eigen taaltje, prachtig gecreëerd door Leue om Othello 'de Moor' (de vreemdeling) te typeren. Hij kreeg druppelsgewijs het gif van de jaloezie binnen gelepeld, tot de tragische afloop onafwendbaar bleek.

De leerlingen slaagden er allen in om het zware stuk overtuigend te brengen. De humor die Leue in het stuk verwerkte en de prachtige muzikale en dansintermezzo's maakten het geheel verteerbaar.

Een pluim voor de prachtige vertolkingen en sublieme regie.

Is het een wonder dat we nu al uitkijken naar wat volgend jaar brengt?

UITNODIGING

Don Bosco
COLLEGE KORTRIJK

OPENSCHOOLDAG
zaterdag 10 mei

INFOAVOND
donderdag 24 april

Don Boscolaan 30 | Kortrijk

OP DE KOFFIE BIJ...

Pascal Vandenhende,
zaakvoerder van boekhandel Theoria in Kortrijk

In deze Schakel ontmoeten we Pascal Vandenhende. Hij was leerling in Don Bosco Kortrijk van '76 tot '80. Wellicht kent u hem beter als de man die samen met Anemie Bernaerts de Kortrijkse boekhandel Theoria heeft overgenomen en die er een bloeiende zaak van gemaakt heeft. In het interview verwijst hij kort naar Bernard Verstraete en Jos Gregoire. Maar hoe zou het nog zijn met die twee 'oudgedienden'. We polsten eens.

Waarom koos u destijds voor het Don Boscollege kiezen?

PV: "In die tijd was het helemaal niet zo dat we daar zelf veel keuze in hadden. Ik herinner mij dat we toen net verhuisd waren van Oudenaarde naar Rollegem. Wellicht was Don Bosco in eerste instantie een puur praktische keuze van mijn ouders."

Wat is uw leukste herinnering aan die periode?

PV: "Eigenlijk herinner ik mij de hele Don Bosco periode als een mooie tijd. Het was er hard werken, maar er heerste ook een open geest. Wie zich 'volwassen' gedroeg, werd ook volwassen behandeld. We hadden een goeie band met de leerkrachten. Ik betwijfel of dat vandaag nog kan. Toen was Don Bosco immers nog klein. Ik heb ook heel wat goede herinneringen aan de sportmomenten.

We speelden er veel handbal.

Ik herinner mij ook nog een leuke anekdote. Mijn vriend en ik zaten op de achterste rij en waren wellicht op dat moment niet al te aandachtig in de les Engels. Waarop de lerares zei: "Laatste bank... Naar buiten!". We hebben dan ook gehoorzaam onze bank opgepakt en naar buiten gedragen... (lacht).

Wat vond u de sterkste eigenschap van de school?

PV: "Wellicht wat ik daarnet al zei. Er heerste een sfeer van vrijheid, en een zeer open geest. Dat vond ik heel sterk."

Was er een leerkracht(e) die u geïnspireerd heeft?

PV: (Denkt na) "Achteraf beschouwd misschien wel ja. Ik

denk spontaan aan meneer Bernard Verstraete die Nederlands en Engels gaf. Eigenlijk had ik eerder een soort haat/liefde verhouding met die leerkracht. Misschien wist hij me toen reeds te prikkelen voor taal. En ik herinner me ook nog pater Jos Gregoire... Een zeer charismatisch figuur die me als kind toch ook wel wist te inspireren en een andere kijk op de wereld gaf. "

Betekende de figuur Don Bosco iets voor u?

PV: "Heel eerlijk? In mijn herinnering werd daar niet zoveel over verteld. Die Salesiaanse gedachte is me pas later echt duidelijk geworden. Maar ze deden het wel. De leerkrachten waren een voorbeeld. "

Wat deed u na Don Bosco?

PV: "Na Don Bosco ging ik T.E.W. studeren aan de Vlekho. Na mijn studies ging in de bankensector tot ik enkele jaren geleden (2011) besloot om samen met mijn echtgenote de echte liefde te volgen: een eigen boekenwinkel.

We kochten de Kortrijkse boekhandel Theoria en genieten sindsdien elke dag van het ondernemerschap. Onze aanpak is er nog steeds één van vrijheid en een open geest. Dat merk je meteen als je onze boekhandel binnenstapt. Welkom !"

OP DE KOFFIE BIJ... JOS GREGOIRE, SALESIAAN

Wanneer was je in Don Bosco Kortrijk?

In het schooljaar 1968-1969 toen stond ik bij de eerstejaars in het internaat, gaf er Nederlands en geschiedenis in het tweede jaar. De hoofdbrok in Kortrijk was van augustus 1974 tot 1984 als internaatopvoeder en leraar godsdienst en geschiedenis. Ik bouwde er samen met enthousiaste collega's bezinningsdagen uit.

In Rollegem mocht ik met een fantastische kerngroep instaan voor de jeugdliturgie en als volwassen begeleider bij de Chiromeisjes deze jeugdbeweging mee helpen uitbouwen. Geloof het of niet, tegelijk was ik 'moeze' bij de scouts Gulden Vlies in Kortrijk. De opleiding tot Gestalttherapeut, die ik in die periode volgde, veranderde mij erg grondig in mijn omgaan met mezelf, met anderen en met God die mij riep. Mijn levensleuze werd 'en toch ...'

Salesianen werden/worden vrij regelmatig verplaatst tussen de verschillende huizen. Hoe zag jouw parcours eruit?

Op 15 augustus 1963 trad ik binnen bij de Salesianen van Don Bosco in het noviciaat te Groot-Bijgaarden. Na mijn opleiding: noviciaat, filosofie, kandidatuur moderne geschiedenis aan de KUL, praktijkjaar in Kortrijk, legerdienst en licentie theologie aan de KUL, werd ik op 14 april 1973 tot priester gewijd in Oud-Heverlee. Nu begon mijn actieve loopbaan om evangelisch bewogen zoals Don Bosco geloof, hartelijkheid en redelijkheid mensbetrokken waar te maken.

Na mijn periode in Kortrijk verbleef ik van augustus 1984 tot 1988 in het Technisch Instituut Don Bosco te Sint-Pieters-Woluwe, ook als internaatopvoeder en leraar godsdienst. Mijn gezondheid bracht me in augustus 1988 als godsdienstleraar in het Technisch Instituut in Hoboken. Meteen was de periode als internaatopvoeder voorbij en had ik 's avonds en 's nachts rust.

Van augustus 2005 mocht ik in Don Bosco Groot-Bijgaarden wat genieten van een sabbatjaar dat geen jaar duurde omdat ik er de econoom opvolgde. Dit duurde tot augustus 2008 toen men mij vroeg om onze geliefde gemeenschapsoverste Piet Palmans, die in huis overleed aan kanker, op te volgen.

Vanuit een diep geloof in onze God van nooit aflatende liefde probeer ik zijn liefde hart en handen te geven. Tot op vandaag zorg ik samen met andere medebroeders dat ieder zich hier gelukkig voelt en geniet van zijn (oude) dag.

Welke herinneringen bewaar je aan Don Bosco Kortrijk?

Ik bewaar heel, maar dan ook heel goede herinneringen aan DBK zowel wat internaat en lesgeven aangaat als wat de samenwerking en sfeer onder de collega's betreft. Bernard en ik deelden visies en aanpak, een gouden collega! Zelf maakte ik door de Gestaltopleiding wel een hele evolutie mee.

Kom je er nog af en toe?

Elk jaar kom ik sinds 1984 de vrijdagavond naar het mosselsouper. Sporadisch kom ik wel eens bij de medebroeders in Kortrijk. Met een aantal oud-leerlingen hou ik contact via internet en Facebook.

Herken je jezelf in het verhaal van Pascal Vandenhende?

In wat Pascal schrijft herken ik de algemene sfeer toen op DBK en dat charismatische heeft vast te maken met het feit dat ik leerlingen en internen als (opgroeïende) volwassenen benaderde en hen in mijn lessen (en mijn omgang) iets wilde meegeven voor de rest van hun leven. Als ze zich mijn levensleuze 'en toch ...' nog herinneren (en beleven) is dat al heel wat!

OP DE KOFFIE BIJ... BERNARD VERSTRAETE

Je bent nu twee jaar op pensioen. Hoe kijk je terug op je lange carrière in don Bosco Kortrijk?

Het was inderdaad een lange carrière. Op een jaartje Ronse na mijn hele actieve leven van 1 september 1970 tot eind juni 2012. Het was een fijne school om er les te geven. Mijn gewezen medestudenten vertelden heel andere verhalen over hun leraarschap dan wat wij in Don Bosco ervoeren. De salesiaanse geest – dat assisterend meeleven met jonge mensen. Dat is mijn fijnste algemene herinnering: dat aanwezig kunnen en mogen zijn bij jonge mensen in toch wel cruciale jaren in hun ontwikkeling tot kritische burger en intellectueel. Wat ook meespeelde was dat wij met een klein groepje de eerste leken waren. Zo kregen we de kans om met de paters – die ons daartoe uitnodigden, aanporden – die salesiaanse geest uit te bouwen. Fil Willemen, Jos Grégoire en Bart Decancq waren voor mij – zonder de anderen tekort te willen doen – elk in hun tijd en op hun manier inspirerende Salesianen.

Kom je er nog af en toe?

Veel te weinig. Gent is iets te ver om zo maar eventjes langs te rijden en in een school in volle activiteit hebben leraren en leerlingen geen tijd voor een babbel. In een school zelf heb je trouwens geen geschiedenis. De leerlingen van nu kennen mij niet meer en er lopen daar intussen zo veel jonge collega's rond voor wie dat ook geldt. Toch stel ik vast dat ik geen kans(je) voorbij laat gaan om eens binnen te lopen: bijeenkomsten van oud-leerkrachten, mossel-feest, kerstfeest voor (oud-) leerkrachten, openschooldag, toneel derde graad...Al moest ik dat laatste dit jaar overslaan wegens het overlijden van mijn moeder.

Waarmee vul je tegenwoordig je dagen?

Onmiddellijk na mijn "pensionering" – ik haat dat woord! – telkens als ik hier in het toeristische hart van Gent een bus "gepensioneerden" zie leegstromen, steek ik de straat of het plein over. Enfin in oktober 2012 ben ik begonnen met een doctoraatsstudie in de Nederlandse Letterkunde. Als ik een Nederlander was, zou ik Drs. voor mijn naam zetten. Ik werk rond de vrouwelijkheidsconstructie in het werk van Piet van Aken (1920-1984". Hij publiceerde tussen 1944 en 1983 een aantal hoofdzakelijk sociale romans waarvan Het Begeren en Klinkaart tot in de jaren '80 vaak gelezen werden. Ik heb hem in de

jaren '70 en '80 een drietal keer geïnterviewd voor leerlingen (Moritoen) en een tijdje met hem gecorrespondeerd over literatuur. Voor Ons Erfdeel schreef ik een recensie over zijn bundel De Goddemaers. In feite wil ik ontleden welk beeld van de vrouw deze "progressieve" auteur uitwerkte en met welke verhaaltechnische middelen hij dat deed. Ik heb er wel mijn handen (mijn hersenen) aan vol, maar het houdt me jong en geestelijk scherp om zo grondig theoretisch te kunnen/moeten werken.

Herken je jezelf in het verhaal van Pascal Vandenhende?

Zeker wel: "die open geest" van de school. Daar waren we als jonge leerkrachten best fier op. Ook die haat-liefdeverhouding herken ik wel. Op het laatste Mossel-feest sprak een groep van de oudste oud-leerlingen er mij nog over aan. Ik heb die jonge mensen altijd bewust intellectueel uitgedaagd door de lat net iets hoger te leggen. Plus est en vous! Het eerste trimester was voor hen altijd hard zwoegen en dan ging bij de meesten het licht op. Voor wie er wat langer over deed, was er een ruim aanbod aan extra uitleg. Bij toch een redelijk aantal leerlingen zag ik in hun ogen het inzicht oplichten dat literatuur iets meer was dan verhaaltjes en dat een les een uitdaging was om zelf sereen en correct te denken. Ik zei het hen ook altijd: als een leerling of een groep leerlingen met een leerkracht dweept, dan moesten de twee kanten naar een psychiater. Ik was geen leraar om hen te entertainen. Ik wilden hen leren lezen, denken en schrijven.

DBK IN DE PERS

Internationale meeting in Don Boscollege Kortrijk.

Van 20-25 februari verzamelen delegaties leerlingen en leerkrachten uit negen verschillende Europese landen in het Don Boscollege te Kortrijk. Het bezoek heeft plaats in het kader van het GEEP-project (Green European Ecological Project). Scholen uit Cyprus, Estland, Duitsland, Spanje, Portugal, Turkije, Hongarije, Polen en België hebben de handen in elkaar geslaan om samen op hun school werk te maken van ecologische initiatieven. Dit alles wordt door een Comeniusproject ondersteund. Via tien thema's variërend van klimaatopwarming over biodiversiteit tot economie en milieu leren de jongeren in de verschillende landen inhoudelijk omgaan met milieuvraagstukken. Duurzaam leven (= genoeg voor iedereen, voor altijd) proberen ze in de praktijk uit door 10 concrete werken uit te voeren, elk op hun school. Het gaat om ecologische pictogrammen, voederplanken maken, land-art, insectenhotel, internationaal herbarium uitwerken...

Tijdens de meeting in het Don Boscollege staan drie van de thema's in de kijker: het belang van biodiversiteit, de natuur ervaren via bijen en de groene economie (kansen en grenzen). Zo'n 60 leerkrachten en leerlingen uit de 8 andere landen komen bij ons en een grote groep Vlaamse leerlingen staat klaar om ze een warm welkom te geven. Het programma van de meeting kent heel veel variatie: erfgoed en ecologie in Kortrijk, aanplanten van een hoogstamboomgaard op school, insectenhotelletjes maken, land-art, biodiversiteit-krant maken, film in Budascoop (More than honey), debatteren over waterschaarste in de wereld...

Als statement is de hele meeting vegetarisch. Deze invalshoek geeft de kans om de ecologische voetafdruk van vleesconsumptie onder de loep te nemen. We vergelijken ook twee gebieden uit Europa met elkaar: Estland en België. Met dit in het achterhoofd gaan we met Natuurpunt op stap om te kijken hoe de inrichting van natuur zich moet aanpassen aan de aanwezigheid van de mens in beide landen.

REÜNIE 1971

De Bosconijnen uit het jaar 1971 hielden op 6 oktober hun tweejaarlijkse bijeenkomst. Dit maal bij Jan en Maria Vandenbussche in Vossem bij Leuven. Op de foto: boven (vlnr) : Martin Meirlaen - Stefaan Defoirdt - Eric Demeulenaere - Ivan Verhulst - Jan Vandenbussche - Guido Lameire en onder (vlnr) : Pierre Ragolle - Toon Calus - Philippe Deceukelier - Fons Van Dijck

DON BOSCO

Don Boscolaar 30
8500 KORTRIJK
tel 056 26 50 50
Email: info@donboscokortrijk.be

Bezoek ons op
www.donboscokortrijk.be

DE NIEUWE WEBSITE VAN DE OUD-LEERLINGENBOND: OLDBBK.BE

Oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

[Nieuws](#)
[Foto's](#)
[Agenda](#)
[Contact](#)
[Leden](#)

Pagina 1 [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)

Reunie Senior Oud-leerlingen Opendeur 2014

Elk jaar nodigen we ter gelegenheid van de opendeurdag (zaterdag 10 mei) van de school de oud-leerlingen van bepaalde jaren uit, evenals de oudste oud-leerlingen. Dit jaar zijn dit de oud-leerlingen van de uitgangsjaren 1979, 1974, 1969, 1964 en iedereen die van 1960 of ervoor afstudeerde

Bericht geplaatst op di 18 maart 2014 om 12:53

[Meer lezen](#)

vrijdag 28 maart 2014

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Login

[Paswoord vergeten](#)

[Account aanvragen](#)